

Thursday, September 10, 2009

Nhà văn Nguyễn Thúy Long, sinh ngày 9 tháng 8 năm 1938 tại Hà Nội mất ngày 03.9.2009 tại Sài Gòn.



Ông là tác giả của những truyện ngắn và tiểu thuyết nổi tiếng như Vác Ngà Voi, Loan Mát Nhung (đã được chuyển thể thành phim), Chim Trên Nguồn Khô, Trong Vòng Tay Đàn Ông, Vết Thù, Bà Chúa Tám Căn Ngõ, Đêm Đen, Gái Thủi Lօn, Nữ Chúa, Nữ Máu, Ven Đô, Sứu Đồi, Gió Hú, ...

Tôi không nhỡ ai là người giới thiệu cho tôi vào làm việc ở công ty thợ may. Hiện tôi là một công nhân viên thu nhập công ty. Một công nhân viên không biên giới, nghĩa là một anh em với nhau nói theo thời gian dân tộc tôi là một thành viên của hội hùng bét. Có điều gì làm thời kỳ này giới phỏng miền Nam là may mắn rồi, bao nhiêu người thời đó nghiệp, học bài ngồi viết cursive, công việc làm không thích hợp học chung thời thích hợp đúc, vì chung đúc hàn tay đúc đồng là chính trị của nhà nước. Những lao động là vinh quang, lang thang là chung đối, hay nói thì tự. Khuôn mặt khuôn vàng thời kỳ đã để ra nhõ vui, đồng có lối thoát. Anh làm bài tập nghiên cứu, miền là có việc làm, lối đúc cát quan nhà nước chung nhau là công nhân viên, lối sống hàn đồng dù không đáng bao nhiêu, nhưng cũng đáng kể đây. Người không chê việc mà việc không chê người. Đồng có lối là a chung, kiêu việc này thích hợp, kiêu việc kia không thích hợp. Mỗi con người bình đẳng. Hình như hiện chung Liên Hiệp Quốc đã ghi, bác Hồ đã nói trong tuyên ngôn độc lập năm 1945. Người ta sẽ tìm ra người trong đá thời. Anh có thể trả lời vì sao nhà cầm quyền phòng anh là

người lao động có cỗ súng minh, không ăn bám ai cỗ, công an và mày vui chúc súc cỗ phỏng đù anh yên thân, anh không bao đòi lén Công An phỏng làm kiêm điếm vì tui chây lười lao động, hoặc anh bao tống đi làm thợ lười đào kinh vét mương, tui anh lo lười mỉng ăn cho anh, đủi khói nhà anh cho đi xây dựng vùng Kinh Tế Mới, mệt công việc đẽo coi là ăn cỗm nhà vác ngà voi. Không chêp hành thì anh phai trốn chui trốn nhũi ra chê trôi buôn gian bán lòn. Tút cỗ đùu là quoc doanh. Ởn tôt phai phai mua phiêu u, phai đong xep hàng chê cỗ tiêng đong hoi, đong mệt loat phai bò lèo tèo mày tiêng thết chín, nóc lèo lót thết, đêc ngôu ngôu, lôi phai tôt huu løy minh, bông tôt løy đuga. Ôi còn đâu thuở ăn phai tái chín nóm gôu, nóc béo hành trốn, tông lít rau giá ăn thê cia. Thuở đó cách nay không lâu, nhung cũng coi nhô lâu lom roi. Mệt kô niêm khi nghĩ đón khien chêy nóc mêt, nhung chê nên khóc thết thoi, anh khóc thết thì bao mang tôt phan đong đong, liêu cái thiền hòn. Từ tông anh lach lêc anh có thê đêc đi hêc têp cai têo mút mùa Lộ Thúy, khi nào anh hêc têp têt nhà nóc khoan hêng cho anh vui sum hêp vui gia đình. Anh chen cách sêng nào thì chen, tôi chen làm thinh.

Lao động suýt tám tiêng đong hoi mêt ngày, tôi đêy hàng mày chúc xe thêy tinh vui bao vào nhà kho cho mày chúc nô công nhân lão chen, mưu thê nào ra thê nøy. Tiêng bánh xe sít z chiêc xe cút kít tôi đêy nghiêng trên đêng cốt két nhô mêt đêp khúc buôn nòn. Cán bao chêm công đong dêc đêng đi miêng quang quắc hêi thúc, đong viên: 'Khôn trêng, khôn trêng nêng, không đêc nô mêt, vuit chê tiêu nào...

Anh ta chính là cai cu li, trên tay chê thiêu cái roi quết cu li túi bao i, nhung đê khiêp roi, lôi anh hót còn sót sa còn hòn roi vui. Chê ngu dãi mà gõi anh là cai cu ly, mang hêa đêy. Phai gõi anh là trêng ban thi công cho ra vui cách mông. Cũng đêng gõi anh ta là 'đêi ca' xách mé giang hê kiêu Đôn Hùng Tín cai ngôii miên Nam. Tút hòn hót là làm thinh, mêt mũi ngu đêng mêt chut cho hêp thêi. Ngu đêng thêi chê đêng làm mêt khê. Không ai chêp nhêng cái mêt khê cai anh, có cuon sê chêm công, giá mêt xu mêt xe đêy đêy có ngon. Cũng chêng thiêu gì ngôii vuit chê tiêu, đêc phong anh hùng lao đong. Thêm mêt đêa cêm bình dân đêu đêng ghê, mà tôi không mua nô. Cêm cũng phai bán 'chui' ngoài cêa xí nghiêp. Ly cà phê bêp rang cháy cũng vui. Cũng bán chui. Tôi không dám ăn uêng thê lêng thêc xa xê y. Bêa cêm trêa cêa tôi là mày cê khoai lang sùng đêng nghêt và bình nêc lênh mang theo. Khoai mêt tôi phai đêng xêp hàng mua z tê Hêp Tác Xã phêng. Không có tên trong sê lêng thêc, anh phai có tên trong hê khêu. Cái tên đó có thê bao gêch xóa đi bao tê lúc nào, nêu anh bao ghét bao, phêng không chêu quết lý con ngôii anh nêa thì bao mêt. Không khí hãi sê trùm lên têt cê mêt ngôii. Tôi z tuêi 40 roi, sêc lao đong cũng kém đi, chêa bao giê tôi đêt chê tiêu qua nhung chuyêng xe đêy thêy tinh vui. Tôi là nhâa văn tê gác bút, mày anh bao đêng hành đêy xe vui tôi, ngôii là luêt sê, đêc sê, ngôii là nhâa giáo 'mêt đêy', thay phiên nhau đêng hêng bêt, dù cê gêng thê nào cũng không đêt chê tiêu trên đê ra, chê chêng mong gì đêt chê tiêu hoac vuit chê tiêu. Anh hùng lao đong chê là đêu mêt cêc, khó còn hòn làm luêt án thi tiêng sê.

Con đêng chúng tôi đi tê cêng vào đêng nhà kho, lòn thêng mà tính ra cũng phai đêy xe cê trêng

cây sồi mõi ngày. Thuở mõi đỗi tiễn, tôi tiễn Người sang tiễn Cách Mông, tôi lõi mõi t ăn mõi. Đỗi ng tiễn không vàng bao chặng cũng quý giá vô cùng. Tìm ra nó khó ngàn lõi vào rông ngõ m ngõ i tìm trồm.

Giờ nghĩ giờ lao buồi trưa chia có mõi t tiễn dõi ng hõi või a ăn või a nghĩ. Bình nõi c ni lõng tôi mang theo uõi ng tõi sáng dõi n giờ đã hõi t, tôi ra bõi nõi c või c bình xuõi ng mức. Cái bình chia hõi n phân nõa nõi c või nõi lõi nhõi bõi nhõi trong bõi. Tôi nghĩ ch ngõi m nhõi n chìm xuõi ng, thõi tay ra, cái bình või nõi i lên nhõi cái phao. Nghĩa là bình còn mõi t phõi n không khí chia bên trong thì cái bình või nõi. Có mõi t ngõi i đang dõi ng nhõi tôi nghĩ ch ngõi m, anh kõi sõi xây lò cõi a công ty. Nghe đâu anh ta là ngõi i chia đõi cõi, làm viõi cõi công ty này lâu năm, nay đõi c cách mõi ng lõi u dùng (lõi u dùng chia không phõi lõi u dõi ng). Hành dõi ng đùa nghĩ ch cõi a tôi giõi nghĩ nên sõi không bõi khiõi n trách hay phê bình. Anh dõi ng xem tôi nghĩ ch ngõi m, rõi nõi nõi cõi i, buõt miõi ng nói:'Cám i n nhà văn, anh đã cho tôi ý tõi ng hay.'

Tôi ngõi ng chia, tròn xoe mõi t nhõi anh, không nói đõi c mà chia há hõi c miõi ng. Mõi t lát sau tôi mõi lõi p bõi p chia i:'Không anh nhõi m rõi tôi là..là cu li không công nhân viên.' Anh kõi sõi või n cõi i:'Thôi dõi ng chia nõa, tôi biõt mà, tên anh có trong kia, tôi không lõi gõi anh, tôi tõi ng là đõi c giõi cõi a anh. Tôi không phõi i công an, dõi ng lo. Anh ăn cõi m chia?' Tôi hoàn hõi n, lõi c đõi u:'Không ăn đõi c, mõi y cõi khoai sùng dõi ng nghét.' 'Või y tôi mõi i anh ra cõi ng ăn đõi cõi m bình dân chui või i tôi, uõi ng ly cà phê bõi p rang.' Tôi toan tõi chia, nhõi ng anh đã thân mõi t või vai tôi:'Đõi ng tõi chia, tôi ngõi i Nam, thõi t tình đó.' Thõi là tôi või i anh cùng nhau ra cõi ng. Đõi cõi m chui rõi i nõi c mõi m õt, đõi u que xào loáng thoáng mõi, 'chia y qua' hàng thõi t mà ngon lành làm sao. Xong bõi a cõi m anh lõi mõi i qua đõi ng uõi ng cà phê đen, đõi ng tán cõi o ra xúc đõi c nõa thia või a đõi ng või a thiõi u ngõi t, hút đõi u thuõi c rẽ või n sõi n.

Anh kõi sõi chia ng thèm hõi dõi n thân phõi n cùn mõi n cõi a tôi bây giõi ra sao, có lõi anh cũng thõi a biõt rõi. Anh hõi i tôi:'Mõi y ngày hôm nay anh có thiõi y nhõi ng phái đoàn đõi n thăm cõi sõi cõi a ta không?' 'Có, đi xe ô tô con, có või sõi đi hõi või nõa.'

Anh hõi p mõi t miõi ng cà phê đõi ng nghét, nhõn mõi t:'Cho thêm tí đõi ng đi, đõi ng quá.' Cô hàng cà phê xúc cho thêm tí đõi ng tán cõi o, anh kõi sõi có või hài lòng, không còn xin thêm chia t ngõi t nõa.

'Còn hõi n là uõi ng cà phê quõi c doanh, đõi ng xin thêm tí đõi ng mà sõi bõi mõi. Thõi ng bõi või nhõn mình chia m chia m nhõi muõi n ăn tõi i nuõi t sõi ng. Đõi ng coi thiõi ng chung nó, chúng có thõi có quyõi n đõi y, có ô dù che chia n.'

Tôi dõi ng ý või i anh, vì tôi tõi ng thiõi y cõi nh này. Anh kõi sõi nhõi chia t nghĩ lõi i chuyõi n các phái đoàn đõi n công ty. Anh nói:'Toàn nhõi ng cõi p lõi n, phái đoàn bõi.'

'Hõi tõi chi või y?'

'Tõi i vì või c xây lò nõi u thiõi y tinh, xem bõi n või thiõi t kõi xây lò cõi a tôi.'

'Või y hõi, chính anh là ngõi i thiõi t kõi xây lò?'

'Tôi chính tôi, tôi đã làm või c này nhõi u năm, có tay nghĩ.'

'Mõi ng cho anh.'

Anh kêu sỗ gật lèn: 'Mày cái mày gì, tôi đang lo này.', 'Lo gì?'

'Chuyện lò m thay thay i ma.nh thay nào tôi không biết sao. Đúng là lò m thay thay i ma,nh iu cha con khó lò y chung. Ông nào cũng to cũng có quyền hét. Tôi giờ i thích, thò m chí lò y chuyên môn ra lý lùn cũng không xong. Tôi mang tiêng là cãi lò nh cùp trên, chung đù i lò i y kiêm xây dưng cùa lãnh đù o. Tôi dành phò i chí u theo ý kiêm xây dưng cùa hò . Nhông tôi yêu cùa hò ký tên vào sỗ sùa đù i y ngay dù i bùn vù , vù nào cũng xin hoàn toàn chùu trách nhì m. Tôi không thò làm ngùn y cái cùa lò trong mòt cái lò. Tôi sỗ lò y ý kiêm cuòi cùng, ý kiêm y mòi có i phái đoàn sáng nay. Tôi biết sỗ thòt bùi, sỗ không i n nhòng cũng dành phò i nghe theo thôi. Lò sỗ nù tung hay xùp đù vào ngày khánh thành, đùt lò. Khi đó chung ai chùu trách nhì m hòt ngoài thay kù sùa xây dưng lò là tôi. Vùt đi hàng bao nhiêu ngàn viên gùch chùu nóng, loùi gùch đùc biết phò i mua cùa nùc ngoài giá đùn mòi i đùng mòi đùi mòt viên chù có ít đâu, chùa kù phò i kê giá lên cao theo lò nh cùp trên."

Tôi há hòc miùng nghe anh kêu sỗ tò oán. Tôi không có ý kiêm gùi, vì tôi đùt đùc cán mai vùngh xay lò. Tôi đùt dè hòi anh kêu sỗ: 'Anh đã có cách nào thoát khùi 'kiùp nùn' này chùa?'
Anh mòm cùi gùt đùu: 'Có rùi, mòi trùa nay thôi, khi nhìn anh đùn nùc vào bình.'

Trùi đùt i, tôi có liên quan gùi đùn chuyùn này, tôi thò m kêu lèn nhùn vùngh. Nhông anh không giùi thích cho tôi, anh quay sang mòt chuyùn khác: 'Tôi có mòt ngùi i bùn làm thò máy không quân. Sau giùi phóng anh chay khong kùp nên đùc lòu dùng, làm viùc tòi phi đoàn trùc thăng, vùn công viùc sùa máy bay cùa anh ta xùa kia. Ai cũng nói anh đùc may mòn, có công viùc làm, không phò i đùi hòc tòp cùi tò o. Mòt ngày kia, anh nhùn thay loùt bu gi cùa máy bay đùa hòt hùn xài, vì thò đó cùn đùc thay thò vì đã xài đùn hòng ngàn giù bay rùi, phò i liùng đùi thôi, thay thò cái mòi. Kho tiùp liùu lòi hòt đù , anh dành lèn báo cáo vùi tân chù huy trùng phi đoàn. Chù huy trùng khong giùi quyùt chuyùn này mà chù ra lò nh vùn tòt: 'Khùc phò c! Anh cùo bu gi, mài lòi vùt lòa, báo cáo vùi tôi làm gùi, rùi chù Liên Xô viùn trù thì thay thò. Anh cù thi hành lò nh cùa tôi, tôi chùu trách nhì m. Anh không làm thì có ngùi i cùa chúng tôi làm, anh có thò xin nghù viùc, không phò i chù anh mòn là ngùi i giùi, tôi không thò bao che cho anh mãi đùc, cách mòng tòng chù ra tên lòa bùn rùi đùc B52 cùa Mù, nùa là cái chuyùn vùt này có gùi quan trùng đùu.'. Hù hùn, anh ta làm đùn xin nghù viùc liùn, mòi đây tôi gùp anh ta ngùi lò đùc sùa xe gùn máy, xe đùp. Anh tha hù cùo bu gi, phò c hòi bu gi và mài vùt lòa. Anh hiùu chù, chiùc Honda đang chùy trên đùc bùng nhiên chùt máy còn giùt bù mang đi sùa đùc. Chù cái máy bay đang bay bùng nhiên bù tòt ngòi bu gi giùa trùi khùc phò c cái nùi gùi.'

Dùt câu chuyùn, anh kêu sỗ cùi hì hì: 'Tôi thi không có may mòn bùng ngùi i lính thò bùn tôi, vì tôi không đùc phép làm đùn xin nghù viùc. Mãi ngày hôm nay tôi mòi tìm ra cách thoát thân, mòt sùng mòt chùt mà. Cùng tòc biùn, biùn tòc thông phò i không anh. Sùp đùn giù lao đùng rùi,

chúng ta vào thôi. Mai Chứ nhứt rứnh mứi anh sang nhà tôi chứi. Tôi Ḟ Nhà Bè, tôi chứ đứng cho dứt tứm lứm. ThḞ Hai này khứi công xây lò rứi.Tôi bứn mứt mứy ngày."

Tôi tìm nhà anh kứ sứ xây lò nứu thứy tinh Ḟ Nhà Bè không khó, anh đã chứ dứn đứng đi nức bức cho tôi cứn kứ, cứn kứ tứng chi tiứt, vứ lứi bứy giứ chứa đứi tên đứng. Tôi cứt kứt đứp chíức xe đứp cứ rứch sang nhà anh chứi. Anh đứn tôi ngoài cứa nhà cứi toe toét. Căn nhà cứa anh là mứt chiức bứe, thḞ nứi trên sông, neo ngay cứnh bứ, lứi lứen xuứng là chiức cứu gứ vứng chứi, nhứng cứng tiứn lứi, có thứ đứu khiứn đứng, rút cứu lứen, chiức cứu Ḟ trên bứe, bứi vì anh ta là mứt ngứi khoa hức, hình nhứ chiức bứe Ḟy cứn di chuyứn đứng. Tôi nhứn thứy mứt cánh buứm cuứn lứi, khứng biứt cứn mứy mức gứ khứac khứng. Trứec mứt tứi là mứt cứn nhứa gứ đứn sứ nhứng khứa vứng chức. Đứi sứng cứa con ngứi nứày, mứt vứ Ḟ mứt con nhứ có vứ bứi đứi. Nhứng thức ra chứng bứi đứi tí nứo, khi vào hứn cứn nhứa cứa anh tứi mứi rõ. Mứt cứn nhứa đứy đứi tiứn nghi, có mứy phứt đứn riứng, cứu tiứu buứm tứm, bứp nứuc, kho chứa lứng thức nức ngứt. Tôi dứo chứi thứam cứn nhứa anh mứt vứòng, tứi rứt hứài lứòng Ḟ ao Ḟc cứ mứt cứn nhứa nhứ thứ, cây kiứng xung quanh nhứa đứng trứng trong chứu sứanh, bứ là nhứng thứân gứ lứn, ghứp lứi bứng bứu loong Ḟ dây xích sứt. Tôi hứi anh:'Sao anh lứi có cứn nhứa nứày, mứi đứây hay tứ lâu rứi?'Mứi đứây thôi, tứ khi tôi bứn cứn nhứa Ḟ đứng Trứnh Minh Thứ.'Tứi sao anh phứi bứn cứn nhứa đó?'Nhứa tôi rứng nứen Cứach Mứng xin vứo Ḟ chung, lứam nhứa tứp thứ, tôi khứng muứn sứ chung chứ nứo, cứng khứng thứch tứp thứ, phiứn lứm.'"Lứam cứch nứo mứa anh bứn đức cứn nhứa anh đứang Ḟ ?'

'Mứt ngứi cách mứng lứn cứn mứt cứn nhứa cho phứu hứp vứi đứa vứ cứa ông ta, tôi bứn vứi giứa bứe Ḟy mà, tiứn bức Ḟy tôi xứng dứng cái bứe nứày, lứam nhứa cứu lứên trứn, vứy là cứ gia đứinh tứi đứng. Tôi muứn di chuyứn đứi đứâu cứng dứ, vứ quứchứng hứn, cứ gia đứinh tứi cho chứy vứ quứchứ, chức cứn nhứ neo giứng buứm lứen, cứn thứi mứy đuứoi tứom hứ trứ. Miứn nam mứình thiứu gứ sứng ngứi. Cứ gia đứinh tứi nhứ con Ḟc, đứi đứâu mang theo cái nhứa cứa mứình, chức ăn.'

'Tứi sao anh cứng kứn Ḟy, nhứa anh cứng hứ khứu khứng?'

'Cứ chứ, hứ khứu thứành phứ đứng hoứng. Sứng kứn lứam cứn nhứa biứt bứi nứày tứi cứng mứt ngứ ý qua mứt chuyứn ngứn 'Cứn nhứa biứt đứi' đứng trứên bứáo, cứng do chuyứn đứo tứi xứn hứ khứu tứi cứn nhứa nứày, nhứ nhân vứt nứo đứo trong truyứn ngứn xứn hứ khứu trứen toa xe lứa bứ hoứng, vứ tứinh toa xe lứa Ḟy cứa hứa xa, bứ kéo đứi ra Nha Trang sứa chứa, thḞ là chứ hứ khứu mứt nhứa. Trứng hứp tứi thứi khứng, tài sứn nứày cứa tứi khứng thứ mứt đứng, vứ chứnh tứi lứam chứ hứ khứu Ḟ chứ cứn nhứa. ThḞ i buứi nứày gứo chứu cứi quứ phứi khứng, tứi vứn sứng đứy đứó anh, cứn gứo tứi vứ nhứa quứ rứi lứen, khứng lứ ngứi ta khứám xứt nhứa tứch thu gứo, tứch thu đứ kho dứ trứ'"

Tứi khen:'Ý kứn anh rứt hay, sứng ngay trong thứành phứ mà anh tứ do, khứng theo luứt lứ nào hứt, nhiứu ngứi ao Ḟc nhứ vứy mà khứng đức đứy. Anh coi chứng bứ kứt tứi là phứn đứng.'

'Ḟy khứng, tứi vứn đứi hứp tứ dân phứ đứu đứu, có đứi u lứng thức tứi đức phứep mứa nhứng lứi cho ngứi khứac thứi. Tôi là mứt cứng dân hứp phứ.'

Anh k¨ s¨ c¨ i v¨i t¨i: 'Hôm nay anh l¨i đây ăn v¨i i t¨i m¨t b¨a c¨m th¨t cá, c¨m tr¨ng g¨o Long An, cá t¨i t¨i m¨t i đ¨em qua, nh¨u r¨u đ¨ Gö Đen, tráng mi¨ng b¨ng xoài, th¨m B¨c, đ¨ anh bi¨t Nh¨a B¨e là nh¨ th¨ nào. Mi¨n Nam ta là x¨ chim tr¨i cá n¨ c, đ¨ng ép nhau quá. Tôi nguy¨en l¨a g¨c nöng d¨n t¨ m¨y đ¨i nay, tôi khöng s¨ đ¨i, khöng c¨n l¨ thu¨c vào m¨t th¨ l¨c nö h¨t. C¨n l¨a g¨o th¨i tr¨i c¨ng cho. H¨n anh c¨ng nghe t¨i mi¨n Nam nö này c¨ lo¨i l¨a m¨c t¨ nöhi¨n, khöng ph¨i do ng¨ i gieo tr¨ng m¨a tr¨i cho. Hoàn c¨nh khö kh¨an nö này t¨i s¨ s¨ng nh¨ th¨ đ¨y ..Hoàn c¨nh c¨a t¨i c¨ng may m¨n h¨n Robinson Crusoé l¨c tr¨n đ¨o hoang. Tôi ph¨i t¨n t¨i.'

T¨i t¨ng ch¨ng nh¨ đ¨a l¨u l¨m m¨i đ¨ng c¨ ăn m¨t b¨a c¨m ngon nh¨ v¨y. Đ¨ng l¨a t¨i đ¨a g¨p m¨t quái nh¨n, s¨ng khöc ph¨i c trong m¨i ho¨n c¨nh. Anh khöng h¨t than phi¨n v¨ đ¨i s¨ng hi¨n t¨i.

R¨u vào l¨i ra, ly r¨u đ¨ n¨p Gö Đen th¨m ngon nh¨u v¨i g¨i so¨i xanh khöc l¨c b¨t đ¨o đ¨. Ch¨ng m¨y ch¨c ch¨ng t¨i tr¨ nön th¨n thi¨t, b¨c ru¨t b¨c gan ra v¨i nhau, tinh th¨n t¨i v¨n d¨ nöhi¨n tinh th¨n ng¨ i Nam K¨. Tôi nöi v¨i anh:'Anh bu¨n g¨i nöo, đ¨i s¨ng anh đ¨y đ¨ nh¨ th¨ nö này khöi ng¨ i th¨em đ¨y, bu¨n th¨i anh v¨ qu¨. C¨n nh¨ t¨i c¨ng qu¨ đ¨u m¨a v¨, nay th¨ng nh¨t r¨i, qu¨ t¨i l¨ mi¨n B¨c xa x¨i, nay khöc l¨m r¨i.'

'Qu¨ t¨i l¨ mi¨n Nam, nh¨ng b¨y gi¨ c¨ng v¨y c¨ th¨i, r¨p khu¨n m¨t m¨u m¨a, nh¨u con ng¨ i h¨ hàng bà con c¨ng đ¨a thay đ¨i, khöng gi¨ng th¨i gian t¨i s¨ng và l¨n l¨nh. H¨ ph¨i s¨ng theo th¨i nh¨ th¨ m¨i t¨n t¨i đ¨ng. Tôi bu¨n l¨a v¨y đ¨, t¨i mu¨n d¨i khöi đ¨t nöng c¨ này t¨ m¨y th¨ng tr¨ng. Yêu qu¨ h¨ng th¨i c¨ng v¨y ch¨, nh¨ng c¨ng đ¨nh th¨i. Tôi c¨ n¨n n¨a m¨i cho đ¨n l¨c nh¨n l¨nh xây c¨i l¨, t¨ng r¨ng m¨i chuy¨n xu¨ng x¨, khöng ng¨?. Chính v¨y, t¨i c¨ng xây c¨i l¨ theo ý t¨i đ¨ng đ¨u, t¨c l¨a theo kinh nghi¨m chuyên mön m¨a t¨i đ¨a l¨a ch¨c nöm qua.

L¨a c¨i đ¨ch g¨i c¨ng b¨ bi¨n t¨p th¨i l¨a sao n¨i, nös¨ ra c¨i quái thai nöo. H¨ ngoan c¨ mà c¨ giáp tr¨ phöng th¨n, t¨i th¨i có g¨i, nh¨ng r¨i khi có 's¨ c¨ x¨y ra th¨i t¨i ng¨ i xây l¨ v¨n ph¨i ch¨u s¨ 'truy c¨u tr¨ch nh¨ mö hình s¨'. Bi¨t v¨y nön t¨i ph¨i t¨ng cách tr¨n d¨i b¨ng ch¨nh ch¨c b¨nh nöi t¨i. Chuy¨n v¨ng t¨b¨n khöng ph¨i chuy¨n d¨, nh¨ng t¨i ph¨i li¨u th¨i, t¨ng c¨i s¨ng trong c¨i ch¨t. Nöi theo ng¨ i mi¨n Nam th¨i 'nh¨t ch¨n nh¨t b¨u'. Tôi đ¨a l¨ li¨u m¨i th¨ cho s¨ an to¨n 'ch¨m¨nh treo chu¨ng' nö này, nh¨ng c¨ng c¨ng m¨t th¨ t¨i l¨u t¨ l¨ng nöng c¨ng mang theo nh¨ng ng¨ này c¨ng l¨nh đ¨nh tr¨n bi¨n, s¨ khöng đ¨ng. Ngày hôm qua, nh¨n anh cho nöng c¨ng vào b¨nh, anh ngh¨ch ng¨m, nh¨n ch¨m m¨i c¨i b¨nh nöng c¨ng m¨a c¨i b¨nh khöng đ¨y nöng c¨ nöi l¨nh b¨nh, t¨i nöy ra s¨ng ki¨n, ch¨a nöng c¨ng vào nh¨ng th¨ng phuy, đ¨ng v¨n m¨i th¨ng phuy ch¨ 2/3 phuy th¨i, g¨n xu¨ng đ¨y b¨e, khi nöo d¨ng đ¨n nöng c¨ng u¨ng th¨i c¨ vi¨c b¨m l¨nh th¨i, t¨i an t¨m l¨ng chuy¨n ra đ¨i nö này, dù r¨ng phi¨n l¨u đ¨, giao c¨i sinh m¨ng c¨a mön v¨ sinh m¨ng v¨ con cho bi¨n c¨. Khi c¨n th¨i t¨i ch¨y b¨ng möy, khi ch¨y b¨ng bu¨n, t¨i hy v¨ng r¨ng t¨i ch¨ ra khöi h¨ ph¨n l¨a thoát.'

Anh kỉ sỉ có vui tin tặc ng, anh nói vui i tôi rằng anh sỉ không có mệt vào ngày khai trống lò, dùn tôi tránh xa lò khi nghe i ta đốt lò. Anh mỉm cười không, hay hoang tuồng trong mệt vui thoát thân? Nhìn gòn dây có tin đồn có nghe i đã thoát thân đốc bùng khinh khí cùu tò chò. Chuyện ấy có thật hay không, nhung lì i đồn đòn thì um xùm trong thành phò, chén chén tròn, có nghe i tin và nghe i không tin, nhung lì i đồn thì có đó.

Tôi không đốc chéng kién và tham dò ngày khánh thành lò nứu thuy tinh, nên không đốc biết két quỷ lành dò ra sao, dù tôi rết muôn chéng kién ngày trống đòn i y. Tôi không có cái hân hưng, vì chè mệt tuôn lò sau, tôi bùi vui i chè tròn, do giao du vui nhung phòn tò phòn đòn. Tôi lên tròn i hòn tòp cùi tò o, nhung năm tháng chán nản tôi cũng muôn quên đi, đòn u duy nhết tôi còn quan tâm là sỉ phòn anh kỉ sỉ và gia đình anh có thoát đốc không? Dù chuyen i y rết phiêu nhung i thoát thân bùng khinh khí cùu, treo nghe i trên cái giò cùn xò, mìn cho gió đà a đi ròi hòn cánh xuông đâu cũng đốc, mién là xa dòi đốc quê hòn yêu dòu. Nhìn nhung nghe i vòn t biên bùng chiếc thuyến chè dài mòn i hai thòn c, mòng mạnh nhìn chiếc lá giò a đòn dòn ng, có thò bù sóng to gió lòn vùi lòp bùt cù lúc nào, không kìm bùn côn đòn trên biòn, bùn hòn tòc Thái Lan mệt nhân tính, đe dà a tính mòng, trình tiết cùa phòn nò. Nghe i ta vòn cù ra đi, tâm niêm tòt cù nhung nghe i y đòn gióng nhau qua câu' tò do hay là chèt'. Đòn bào tôi đau khù quá, nhìn tôi vùy, bùng nhiên mang thân tù tòi, không biết ngày nào ra, dù ròng tò cái lòn nhìn ra cái lòn hòn.

Một ngày kia, tròn i hòn tòp tôi đang i tiết p nhết mệt đám tù mìn tòi tròn i nào đó chuyen tòi. Tôi nhìn ra mệt nghe i quen, anh ba luết sỉ làm cu ly vui i tôi i công ty sành sỏi thuy tinh hòn nào. Vì c đòn tiên tôi hòn i anh vùi sỉ phòn cái lò nứu thuy tinh, anh cho biết cái lò i y vì xây không đúng qui cách nên nóng quá đã sập ròi. Tác giò cái lò bùi qui trách nhiệm là phá hoại và bùi truy nã, vì anh ta đã tròn mệt tiêu vùi i gia đình, không biết anh ta đi đâu. Riêng tôi biết anh ta đã tròn ra biòn, vì c thoát đốc hay không, tôi không biết, vì nhieu năm sau không nghe mệt trống hòn p thoát thân nhìn thò.

Hai mòn i lăm năm đã trôi qua, mệt phòn tò cuoc đòn.

i p Đông Ba cuộn năm 2001

(nguồn: newvietart.com)